

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

13 de Viis publicis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

heredes reseruentur. Addiditque senatusconsulto, *Sanctius est, patres conscripti, inopem rem publicam obinere, quam ad diuitiarum cumulum per discrimen ac dedecorum vestigia peruenire.* Jul. Capit. in *E. 10 Perinace.*

4. ¶ Præter institutionem & voluntatem quoque decedentium hereditates olim ad principem vel eius fiscum deuoluebantur, quando perueniebant in causam caduci: veluti si institueretur quibus non erat in rerum natura, vel non existenti legeretur, vel institutus vita decederet ante testatorem. Sublatum tamen hoc postmodum tempore pacis, quod erat ob penuriam temporis belli inductum. *L. 1. §. 1. Et §. Et cum triplici, Et §. pro secundo, de cad. tol. lib. 6. C. tit. 50.* Itam legem de augenda æratio, quæ postea moderata fuit, tulit senior Augustus, ut scribit Cornelius Tacitus *lib. 3. annal.*

5. ¶ Fuit & aliquando ex hereditatibus & legatis pars adiudicata fisco, & æratio militari vigesima per eundem Augustum Octavianum, qui eam instituit exceptis his, quæ proximo genere iunioribus, ac pauperibus morte aliorum relinquerentur, *Dion Cassius, lib. 55.* quæ cum onerosa viâ fuisset Romanis, dicerentque se quoduis aliud tributum, quam vigesimam passuros: Octavianus, anno urbis conditæ 766, anno 1. sui quinti decennii imperii in agros & domos pensionem transfudit, ac statum non ostenso quantum aut quomodo cullibet pendendum foret, alios alio diuisit, qui priorum ac ciuitatum facultates describeret, ut cum singuli maiorem iacturam vererentur, mallent vigesimam pendere: idque eius consilium ita res ipsa probauit. *Dion Cassius lib. 56, Hist. E.* dictamque fuisse propositum de illa descriptione meminit Diuus Lucas c. 2. amanuensis tacet: *Exiuit, inquit, edictum a Cesare Augusto, ut describeretur vniuersus orbis, &c.* Legem vigesimæ renouauit M. Antonius philosophus, ut testis Iulius Capitolinus. in *M. Antonio.* Iulianus & huic aliam addidit Adrianum vult, utpote qui valde fuit de æratio studiosus, ut scribit Eutropius *lib. 8.* Ipse autem Iulianus quæ de hereditatum vigesima introducta erant, sustulit. *Ledito D. Adriani, 3. de edict. D. Adria. toll. lib. 6. C. tit. 10.* Sicut & sublata decima, quæ ex lege Papia de hæcatur ex legatis a viro uxori, vel ab uxore marito relictis, si illis non essent legitimi liberi. *L. 2. de in fr. par. calbat. lib. 8. C. tit. 8.* ¶ Apud Turcas eorum Imperator, bonorum defuncti decimam quamque corradit, et si defuncto legitimus sit heres. Estque eius rei gratia magistratus æstimationem bonorum faciēs, dictus *Peraluagius.* ¶ Accipit & fisco hereditates mortuorum ab intestato sine proximis, uxore, vel sine loco liberalitatis a principe collatæ, tanquam in bonis vacantibus, exclusis ciuitatibus, quæ ius fisci non habent. *Dioclet. & Max. in l. 1. & Theodo. & Honor. in l. vacantia, 4. de bon. vacantib. lib. 10. C. tit. 10.* Et sic Theodoricus rex Gotorum scribit, *Cassiodo. lib. 6. Variarum, proximis defunctorum nobis legaliter antepositis, quia in hoc casu principis persona post omnes est: sed huic optamus non acquirere, dummodo sint qui relicta debeant possidere.*

6. ¶ Hoc & in Gallia obtinet, ex cuius generali consuetudine rex iure albanagii, id est, albinati, extraneis albinatis succedit, si illi non fuerint cægalcolæ a principe facti, id est, ut diximus si non fuerint affiliati, vel naturaliter, etiam si fecerint testamentum.

7. ¶ Et & nobis quoque, siue spuris non legitimis succedit Princeps, sicuti & quilibet dominus directus habens iurisdictionem spuris decedentibus in suo territorio, si illis non sint descendentes ex linea recta legitimi & naturales, ut sæpe fecimus hæc quæ diximus tam in alienigenis seu peregrinis, quam spuris iudicatum est. *Papus lib. 5. rapso. arest. tit. 2. arest. 1. Guillel. Bened. in ca. Raynuitus, in verbo & uxorem nomine, decis. 5. n. 480.* Possunt tamen ex consuetudine testari spurii seu bartardi. *Boer. ad consuet. Bituri tit. de testam. §. si. Pyrribus, ad consuet. Aureliæ. tit. 14. de successib. §. Et & quæquam sint filii peregrinis, tamen fisco his exclusis succedit, quia illorum patres, sine adoptione regia, non sunt capaces acquisitionis bonorum in regno, nec etiam beneficiorum, ut decimum constitutione regia 6. Idus Martias 1431. ut nec Bononiæ extranei, ut ait *Barbatia consil. 23. vol. 1.**

8. ¶ Ceterum & ad bona aduenarum seu peregrinorum vocatur principis fisco, tanquam ad bona vacantia, quæ principis sunt: nisi si delata sint, & admonitus, de his fisco non petierit, quo casu iure possunt præscribi contra fisco quadriennio, *L. 1. §. diuus, de iure fisci lib. 49. P. tit. 19. in l. de quadrienn. præscr. lib. 7. C. tit. 37.* quæ non delata sunt, viginti annis *d. §. diuus, l. 1. de iur. fisci.* In Gallia autem Chastaneus in vtroque casu triginta annos desiderari putat. *Chassan in consil. Burg. tit. 2. §. 1. in verba, qui consil.*

que la corps, num. 34. Et in rub. de cens. §. 2. vers. Et semblablement se faire. nu. 20. Et & exaltat constitutio 8. Idus Sept. 1486. quæ fisco in notherum bonis occupandis præfertur dynastis, qui aliquando sibi hoc ius adfiscunt, ut ait Paul. Castr. consil. 34. Vnde & in lib. 2. Cameræ rationiorum fol. 320. scriptum est, bona bastardorum decedentium in terra aliorum iustitiariorum, non capiuntur per officarios regis, nisi constet per informationem legitimam regem esse in possessione capiendorum in illo loco: quod si dubi sit, fiat inuentarium, & tradatur in manus fisco. ¶ Apud Siculos intestato aduena, quem ipsi *garagangum* vocant, mortuo, bona in fisco coguntur. *Constitutio. Neapol. de offic. secreti, & ibi Mart. de Afflic. §. Competunt & bona vacantia non solum principibus, sed & aliis dominis iuridicis aliquando, qui ius gladii habent, secundum mores diuersos. Perueniunt & alio modo ad fisco hereditates & legata. ¶ Et & quamuis melius ad pœnalitæ cõpendia hic modus referendus esset, tamen de hereditatibus ad fisco defendendis institutus sermo dabit huic modo locum: nempe cum is cui relinquitur tacite legatum, vel hereditas: non potest capere, incapaxque non se deserit, ut partem aliquam consequatur: tunc enim fisco relicto potitur. *Paul. in Ledito, 13. de iur. fisci. l. 1. eod. P. l. 1. C. de delator. lib. 10. tit. 11.* Quæ reddunt autem incapacem, ut illi in fraudem relinquitur tacite non possit, plura sunt, ut damnato in metallum relinquitur, vel hæretico, vel nato ex nefario coitu, & similia quæ enumerat & probat gloss. in *L. 1. de iure fisci in P.* Ideo hereditates fideicommissariæ, de quibus contra legem restituendis personis prohibita a lege promissionem quis adhibuerit, fisco deferuntur. *Papin. l. cum qui. 18. de iis quib. ut indig. li. 34. P. tit. 9.* Defertuntur & successiones mortuorum, quorum hereditates heredes adierunt ante vindictam necem eorum, quibus succedunt. *L. fisea, 9. 3. de iis quib. ut indig. lib. 6. C. tit. 35. Vlp. l. necessarios, l. 5. §. 1. ad Senat. Scyllaria. lib. 29. P. tit. 5. leg. 1. de iur. fisci. in P. Ulpian. l. Marcellus, 3. §. fin. ad Sen. Trebell. lib. 36. P. tit. 1.* Quod & in patronis etiam receptum est, ut nisi liberatorum necem vindicent, fisco ab illis hereditates repositæ, cum omnes heredes, ut ait Paulus, *l. q. ortiones. 21. de iis quibus ut indig. in P.* in defunctos officiosos esse oporteat. Quod tamen intelligendum, dummodo heres pupillus non sit, qui ob ætatem ab indignitate illa excusatur, *d. l. fisea questio, & l. minoribus, de iis quibus ut indig. C. quia ibi nulla culpa esse videtur, vbi consilii defectus esse compititur.* Quo fit, ut is heres etiam non priuatur hereditate, qui cum ignoraret auctores patrii sceleris, mortem non vindicauit. *L. fide eo vltio, 7. eod. tit. C. de iis quib. ut indig. l. cum fratrem, 9. eod. C.* Sic quoque nec is priuatur, qui ante suam culpam, in agendo ab alio præuentus fuit: tunc enim tuto adit si culpa negligentia non imputatur: contra si imputari possit. *L. fororem, l. 10. C. eod.**

De viis publicis. Cap. 13.

1. Via publica iuris regalis est, quidque, via publica. Via diuisio & species publica priuata.
2. Vicinalis iter, actus, via quid. Via publica latitudo quanta esse debet, eod.
3. Vias publicas non licet occupare vel concludere priuatis, quibus sine metu occupantibus quilibet potest se opponere.
4. Viarum publicarum cura aliquando fuit consulum & aditum curulum, & quid huiusmodi curarent in eis, ac vniuersi Grecorum.
5. Curator viarum aliquando solus qualis potestas eius, & quot constituit. Curam tandem viarum, & securitatem in Cæsares transfulerunt. Quare & vestigial exigunt. Maestre des ports & passages, in Gallia quis.
6. Via publica communis vsu, non vicina illis prædia, in quibus non est declinandum.
7. Itinera viarum per miliaria & lapides metiebantur ab antiquis. Et quomodo columna lapideæ viis apponerentur.
8. Lex viarum vna, comiter iter docendum esse.

Regaliæ censetur & via publica, §. 1. quæ sunt Rega. lib. 2. fen. dor. tit. 56. Viam publicam eam dicimus, coitis etiam solum publicum est, *l. 2. §. viam publicam, ne quid in lo. pu. lib. 43. P. tit. 8.* non enim sicut in priuata via, ita & publica accipimus, viæ enim priuatae solum alienum est, ius tam en cundi & agēdi nobis competit seruitutis iure. *d. §. viam, & in l. loci, si ferat. v. ind. in P.* Sic viæ publicæ siue basilicæ vel regis, prætoris, consularis, priuatae alia, quæ & agrariæ, & vicinales quæ in vicis sunt, vel in vicis dantur. *l. 2. §. viarum, ne quid in loc. pub. 3. de loc. & itin. publ.*

¶ Inter

